

Arrest

nr. 236 670 van 10 juni 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. J.P. LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 18 november 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 november 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 mei 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. J.P. LIPS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U geeft aan geboren te zijn op 25 februari 2000 te Makeni in Sierra Leone en over de Sierraleonense nationaliteit te beschikken. U behoort tot de Temne etnie en bent christen. U bent geboren in Makeni maar groeide het grootste deel van uw leven op in Freetown, meer bepaald in Allen Town, samen met uw vader. Uw moeder heeft u nooit gekend. Uw vader was afkomstig van het dorp Mankama in de buurt van Makeni. Zelf liep u een aantal jaren school in Freetown. Op uw zeventiende stopte u met school. Uw vader was een zakenman in Freetown en zorgde op die manier voor financiële inkomsten. Zelf heeft u nooit gewerkt in Sierra Leone.

Twee dagen voor het overlijden van uw grootvader, die in het dorp Mankama woonde, had u een akelige droom waarbij het leek dat u geïnitieerd zou worden in het geheime Poro genootschap dat uw grootvader leidde als hoofd van het genootschap. Nadat u wakker werd, trachtte uw vader u gerust te stellen. Hij zei dat dit een teken was en dat hij naar het dorp zou gaan om te vertellen dat u uw grootvader niet zou opvolgen. Twee dagen later overleed uw grootvader. Uw vader trok naar het dorp voor de begrafenis. Tegelijkertijd sprak hij met de ouderen van het dorp af die hem hadden gezegd dat uw grootvader u had aangewezen als zijn opvolger. Uw vader vertelde u dat u weigerde uw grootvader op te volgen. Hij wilde evenmin vertellen waar u verbleef. Hierop werd uw vader aangehouden en niet veel later om het leven gebracht. Een familielid van u kwam u vervolgens opzoeken in Freetown. Hij vertelde u wat er gebeurd was in het dorp en raadde u aan om te vluchten. Indien u dit niet zou doen, zouden de inwoners van het dorp en de leden van het Poro genootschap u komen zoeken. Zelf bent u nooit geïnitieerd in dit genootschap omwille van ziekte tijdens uw jeugd. Nadat u gehoord had wat er met uw vader gebeurd was, besloot u om uw huis te verlaten en naar een vriend te gaan. Deze vriend verwees u door naar een persoon die u uit het land zou kunnen helpen vluchten. Met een som geld die u nog van uw vader had gekregen betaalde u deze persoon die vervolgens documenten en een vlucht regelde. Op 16 september 2019 namen jullie samen het vliegtuig naar Brussel waar jullie de volgende dag aankwamen. In de luchthaven verdween de man die samen met u was meegekomen. U wist niet wat te doen, had geen documenten en sprak enkele personen aan. Die verwezen u door naar de immigratiediensten. Op 17 september 2019 diende u vervolgens een verzoek om internationale bescherming in bij de bevoegde Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek tijdens deze fase van de procedure. In uw geval werd met name vastgesteld dat u op 17 september 2019 werd tegengehouden in de luchthaven van Zaventem zonder in het bezit te zijn van enig identiteitsbewijs, noch van een reisdocument of een vliegtuigticket. Volgens informatie in het administratieve dossier zou u via een vlucht komende vanuit Beijing in Brussel zijn aangekomen. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, stelt u echter dat u vertrokken bent vanuit Freetown op 16 september en dat u rechtstreeks naar België bent gekomen (zie notities CGVS, dd. 4 november 2019, p.3-4). In ieder geval voldeed u niet aan de in art. 2 en 3 van de vreemdelingenwet bedoelde binnenkomstvoorwaarden (zie administratief dossier).

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw persoonlijke vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart voor het CGVS dat u uw land van herkomst ontvlucht bent omdat u vreest gedwongen te zullen worden om toe te treden tot het geheime Poro genootschap in het dorp van uw vader en grootvader. U geeft aan dat uw grootvader u zou hebben aangeduid als zijn opvolger als hoofd van het lokale Poro genootschap en dat u geacht werd hem op te volgen. Na de dood van uw grootvader zou uw vader naar het dorp zijn afgereisd voor de begrafenis van uw grootvader, maar ook om aan de ouderen van het dorp te vertellen dat u weigerde uw grootvader op te volgen. Vervolgens zou uw vader zijn aangehouden en om het leven zijn gebracht waarop u besloot het land te ontvluchten uit vrees in de handen van leden van het Poro genootschap te vallen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, dd. 4 november 2019, p.7). **Het CGVS is, afgaande op uw verklaringen, niet overtuigd van het door u naar voren gebrachte asielrelaas.** Volgende pertinente opmerkingen dienen gemaakt te worden bij de door u beschreven asiel- en vluchtmotieven.

Ten eerste kunnen ernstige vragen gesteld worden bij de door u beweerde opvolging van uw grootvader als hoofd van het Poro genootschap in diens dorp in de buurt van Makeni.

*U beweert immers dat uw grootvader u zou hebben aangeduid als zijn opvolger binnen dit genootschap en dat u na het overlijden van uw grootvader geacht werd hem op te volgen. Gevraagd of uw grootvader of uw vader u ooit iets hebben verteld over een eventuele opvolging van uw grootvader als hoofd van het lokale genootschap, antwoordt u van niet (zie notities CGVS, p. 13-14). U geeft aan dat uw grootvader u hier nooit iets over verteld heeft, net als uw vader. Sterker nog, u verklaart dat u uw grootvader slechts enkele keren heeft gezien tijdens uw jeugd, tijdens zijn zeldzame bezoeken aan Freetown (zie notities CGVS, p.13). U verklaart verder op geen enkele manier – tijdens uw jeugd in Freetown – te zijn voorbereid op een eventuele opvolging van uw grootvader. U werd zelfs nooit geïnitieerd in het Poro genootschap tijdens uw jeugd, zo verklaart u verder. **Het is dan ook hoogst opmerkelijk dat uw grootvader u zou hebben aangeduid als zijn opvolger zonder hier ooit met u over gesproken te hebben of zonder u hier ooit op te hebben voorbereid.** Het komt hoegenaamd niet geloofwaardig over dat u tijdens uw jeugd nooit enig contact heeft gehad met het lokale Poro genootschap in het dorp van uw vader en dat u vervolgens prompt vanuit het niets – zonder zelf lid te zijn van het genootschap – zou geacht worden uw grootvader op te volgen na diens overlijden. Objectieve informatie toont overigens ook aan dat er verschillende hiërarchische niveaus zijn binnen een Poro genootschap die telkens doorlopen moeten worden – telkens gepaard gaand met nieuwe rituelen – vooraleer op te klimmen naar hogere niveaus of hogere rangen binnen het genootschap (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Uw bewering dat u vanuit het niets – als niet-lid van het genootschap – uitgekozen zou zijn als opvolger van uw grootvader komt dan ook omwille van meerdere redenen ongeloofwaardig over.*

*In de beschikbare bronnen is ook terug te vinden dat – in geval van erfelijke opvolging – de vader opgevolgd wordt door zijn oudste zoon (en niet door zijn kleinzoon) (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt tijdens het onderhoud door een medewerker van het CGVS, geeft u kortweg aan dat het de gewoonte is dat de grootvader opgevolgd wordt door zijn kleinzoon. Gevraagd waarom uw vader niet als opvolger van uw vader in aanmerking kwam, antwoordt u dat u het niet weet, aangezien u niet opgegroeid bent in het dorp (zie notities CGVS, p.14). Meer nog, u geeft zelfs aan niet te weten of uw vader al dan niet lid was van het geheime genootschap in kwestie (zie notities CGVS, p.14-15) – wat eveneens uitermate vreemd overkomt. **Uit het voorgaande dient hoe dan ook afgeleid te worden dat het hoegenaamd niet geloofwaardig overkomt dat u zo prompt – zonder enige voorbereiding – en zonder dat u zelf lid was van het geheime genootschap – uitverkoren zou zijn om uw grootvader op te volgen als hoofd van het lokale Poro genootschap in het dorp van uw grootvader.***

Ten tweede** kan u zo goed als niets vertellen over de rol van uw grootvader binnen het lokale Poro genootschap. U komt telkens niet verder dan te stellen dat uw grootvader aan het hoofd stond van het lokale Poro genootschap. Gevraagd naar zijn precieze functie of rang, moet u het antwoord schuldig blijven (zie notities CGVS, p.15). U weet evenmin sinds wanneer hij aan het hoofd stond van het genootschap, noch kan u zeggen wat zijn functie precies inhield (zie notities CGVS, p.16). Telkens haalt u vergoelijkend aan dat u nooit in het dorp heeft gewoond en dat u het niet kan weten (waarmee u het eerste argument zoals hierboven beschreven enkel lijkt te bevestigen). Verder weet u zelfs niet of uw vader al dan niet lid was van het geheime Poro genootschap (zie notities CGVS, p.17). Tot slot bent u evenmin op de hoogte of andere familieleden lid waren van dit genootschap (zie notities CGVS, p.17). **U kan met andere woorden zo goed als niets vertellen over de rol van uw grootvader en uw vader binnen het Poro genootschap wat de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ondermijnt.

***Ten derde** kan u zo goed als niets vertellen over het Poro genootschap zelf. Wanneer u gevraagd wordt waarom jongeren lid worden of lid moeten worden van het genootschap, antwoordt u dat u het niet weet (zie notities CGVS, p.17). Vervolgens gevraagd bij welke etnische groepen het Poro genootschap voorkomt, antwoordt u dat u enkel weet dat het bij uw eigen etnische groep voorkomt, de Temne, en dat u niet op de hoogte bent van andere etnische groepen (zie notities CGVS, p.17). Gevraagd wie er lid van moet worden, antwoordt u dat u enkel weet dat uzelf lid moest worden, en dat het een geheim genootschap is, en dat je het niet kan weten (zie notities CGVS, p.17). Vervolgens gevraagd in welke regio's of streken de Poro genootschappen voorkomen, antwoordt u dan weer dat u het enkel weet van uw dorp (zie notities CGVS, p.17). **Het is bijgevolg erg frappant dat u zo goed als niets kunt vertellen over het Poro genootschap in het algemeen – zeker in het licht van uw bewering dat u geacht werd uw grootvader op te volgens als hoofd van een lokaal Poro genootschap.** Volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, is een initiatie immers bedoeld als overgangsrite van jongen naar man en vindt deze initiatie dan ook vooral plaats rond de puberteit (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).*

Maar zelfs over de leeftijd waarop jongeren worden ingewijd in het genootschap kan u geen duidelijke of eenduidige antwoorden geven, noch over de inwijdingsrituelen. Logischerwijze kan het CGVS verwachten dat u – als zijnde een toekomstige opvolger van uw grootvader in de Poro Society – beter zou zijn voorbereid op de prominente functie die u in navolging van voornoemd familielid zou moeten bekleden en u aldus beter op de hoogte zou zijn omtrent informatie en geheimen over deze society en de initiatierituelen en – gebruiken die hiermee gepaard gaan. Het is dan ook opmerkelijk dat u zo goed als niets kan vertellen over het Poro genootschap en de gebruiken en rituelen die gepaard gaan met een lidmaatschap van een dergelijk genootschap. Het komt zoals gezegd niet geloofwaardig over dat uw vader en grootvader u hieromtrent niet beter zouden hebben geïnformeerd, gezien u in de toekomst in navolging van uw grootvader zelf deze prominente functie zou dienen te bekleden.

Ten vierde weet u evenmin te overtuigen wanneer het gaat over de niet-inwijding tot het Poro-genootschap tijdens uw jeugd. U verklaart dat u wel ingewijd zou worden maar dat u uiteindelijk niet ingewijd werd omwille van ziekte. Wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd wordt aan welke ziekte u dan leed, geeft u weinig overtuigend aan dat u het niet weet, maar dat u denkt dat het de mazelen of de windpokken waren (zie notities CGVS, p.14). Vervolgens gevraagd op welke leeftijd u deze ziekte had, zegt u dat u het niet meer weet (zie notities CGVS, p.15). Ook wat dit aspect van uw asielrelaas betreft, weet u bijgevolg hoegenaamd niet te overtuigen. U wijt uw niet-toetreding tot het Poro-genootschap – toch geen onbelangrijk aspect uit uw asielrelaas – aan een (kinder)ziekte terwijl jongeren in het algemeen ingewijd worden bij het Poro genootschap rond de puberteit – zoals hierboven reeds beschreven.

Ten vijfde kan u evenmin uitgebreid of gedetailleerd vertellen over de wijze waarop u te weten zou zijn gekomen dat uw vader om het leven zou zijn gekomen nadat hij naar zijn dorp zou zijn gegaan na het overlijden van uw vader. U verklaart dat een persoon naar u zou zijn toegekomen in Freetown om u te vertellen wat er gebeurd was, en om u te zeggen dat u moest vluchten. Gevraagd wie deze persoon dan was, antwoordt u dat het een neef was (zie notities CGVS, p.12). Gevraagd wie uw neef was, antwoordt u vervolgens opnieuw weinig overtuigend dat u hem niet kende, en dat u denkt dat het een neef was (zie notities CGVS, p.12). U geeft aan dat het de eerste keer was dat u hem zag (zie notities CGVS, p.13). Gevraagd waarom deze persoon naar u toekwam om u te waarschuwen, antwoordt u dat u denkt dat uw vader hem dit gezegd zou hebben te doen (zie notities CGVS, p.13). **Ook hier kan het erg vreemd genoemd worden dat u niet meer kan vertellen over de persoon die vanuit het dorp van uw grootvader naar Freetown zou zijn gekomen om u te vertellen wat er in het dorp van uw grootvader was gebeurd. U kan zelfs niet met zekerheid zeggen of het al dan niet uw neef was die u aangeraden zou hebben om te vluchten.**

Bovenstaande pertinente vaststellingen leiden er dan ook toe te kunnen stellen dat u er hoegenaamd niet in slaagt het door u beschreven asielrelaas aannemelijk te maken. Zo is het niet geloofwaardig dat u op geen enkel moment en op geen enkele manier voorbereid zou zijn door uw grootvader of uw vader op een eventuele opvolging van uw grootvader. Verder weet u zo goed als niets te vertellen over de rol en functie van uw grootvader binnen het Poro genootschap. U weet zelfs niet of uw vader al dan niet lid was van dit genootschap. U kan eveneens weinig tot niets vertellen over het Poro genootschap in het algemeen – niet over de leden, niet over inwijdingsrituelen, niet over de leeftijd van toetreding noch over de gebieden waarin ze voorkomen. Ook uw verklaring waarom u nooit zelf zou zijn ingewijd in het Poro genootschap tijdens uw jeugd weet niet te overtuigen, net als uw verklaringen over de onmiddellijke aanleiding van uw vlucht uit het land.

U legt tot slot geen documenten neer ter bevestiging van uw identiteit, noch ter staving van uw asielrelaas.

Er dient dan ook te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw persoonlijke vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert volgende schendingen aan:

“- schending van de artikelen van 62 van voormelde Wet van 15 december 1980 en 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;
- schending van artikel 48/3 van voormelde Wet van 15 december 1980 in samenhang gelezen met artikel 1A, § 2 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 zoals gewijzigd door het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967;
- schending van artikel 48/4, § 2, b) van voormelde Wet van 15 december 1980 in samenhang gelezen met de artikelen 2 (recht op leven) en 3 (verbod van foltering) van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden van 4 november 1950 zoals gewijzigd en met artikel 18 (recht op asiel) van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000 inwerkinggetreden op 1 december 2009 iuncto artikel 15, b) van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking)”.

Verzoekers verweer luidt:

“Verzoekende partij heeft in tegenstelling tot wat verwerende partij wil doen geloven de Belgische autoriteiten niet willen misleiden.

De smokkelaar regelde alles en hield de reisdocumenten bij zich. Hij koos de bestemming en de reisroute.

Bij aankomst maakte verzoekende partij bij de eerste gelegenheid en onmiddellijk haar ware identiteit kenbaar (zie stuk nr. 3, antwoord op vragen 1 en volgende van de Verklaring DVZ van 27 september 2019) en vertelde dat de smokkelaar alle documenten bij zich hield (zie stuk nr. 3, ibidem, antwoord op vraag 24) waardoor zij geen documenten kon neerleggen en dat ook zo verklaarde (zie stuk nr. 4).

Verzoekende partij had geen eigen nationale identiteitsdocumenten zoals de meesten in Nigeria (sic) [...] en vormt hiermee geen uitzondering. Er zijn geen aanwijzingen dat verzoekende partij zou liegen waardoor haar het voordeel van de twijfel moet worden verleend in de zin van het Handbook on procedures and criteria for determining refugee status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees van het Office of the United Nations High Commissioner for Refugees dat luidt: [...]

De wil tot misleiden vindt geen steun in de feiten of de documenten in het administratief dossier.

Er bestaan geen overtuigende redenen die de versnelde procedure rechtvaardigen.

De motieven 1 en 5 in de opsomming hierboven kunnen de bestreden beslissing niet schragen.

Schending van de motiveringsplicht.

De toekenning van het voordeel van de twijfel aan verzoekende partij is verder gerechtvaardigd doordat zij aan al haar wettelijk voorgeschreven verplichtingen van de bewijslast in de zin van artikel 48/6 van de Immigratiewet van 15 december 1980 voldoet.

Verzoekende partij deed onmiddellijk bij aankomst haar verzoek om internationale bescherming.

Verzoekende partij heeft op de vragen van de luchthavenpolitie geantwoord (zie de vordering in het administratief dossier) en dezelfde en andere vragen op het gehoor door de Dienst Vreemdelingenzaken van 27 september 2019 geantwoord (zie onder andere stuk nr. 3).

Het ontbreken van de identiteitsdocumenten kan in het geval van verzoekende partij niet als een negatieve indicatie weerhouden worden omdat de meesten mensen in Sierra Leone geen identiteitsdocumenten hebben (zie hoger) en kan daarom niet overtuigend weerhouden worden als ongeloofwaardigheid die de verdere verklaringen van verzoekende partij aantasten wat nochtans verwerende partij kennelijk en verkeerdelijk doet. Er zijn geen documenten beschikbaar die het verhaal van verzoekende partij tegenspreken waardoor haar verklaringen hieromtrent in overeenstemming zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor haar verzoek.

Verwerende partij betwist of betwijfeld de nationaliteit en Temne etnie van verzoekende partij niet.

Het rapport van de Immigratie- en Naturalisatiedienst van Nederland documenteert in haar rapport van september 2014 dat verwerende partij aan het administratieve dossier toevoegt dat de Temne een van de etnieën is die deel uitmaken van het Poro genootschap (zie stuk nr. 5, Immigratie- en Naturalisatiedienst, Sierra Leone. De Poro: Een geheim genootschap voor mannen, september 2014, p. 8 en inhoudstafel pp. ii-iii). Verzoekende partij komt uit de regio in kaart gebracht (zie stuk nr. 5, ibidem, p. 8). In tegenstelling tot wat verwerende partij wil doen geloven is de initiatie in de gemeenschap niet langer het overgangsritueel van jongen naar man in de adolescentiejaren maar werd dit reeds sedert de jaren 1940 vervroegt en deels vervangen door een schoolse opleiding (zie stuk nr. 5, ibidem, p. 16) wat

overeenkomt met de verklaringen van verzoekende partij dat zij als kind wegens ziekte niet deelnam aan initiaties in de bush terwijl zij wel tot de vijfde klas naar school ging (zie stuk nr. 3, antwoord op vraag nr. 11). De tegenstelling die verwerende partij meent te zien tussen voorbestemming om de grootvader op te volgen enerzijds en gebrek aan initiaties anderzijds alsook dat verzoekende partij de eerste initiaties wegens kinderziekten worden hiermee tegengesproken. Verwerende partij kan niet geloofwaardig tegen de eigen documentatie die zij zelf aan het administratief dossier toevoegt pleiten. Verzoekende partij gedraagt zich zoals verzoekende partij zelf documenteert: zij is christelijk en behoort hiermee tot de meer kritische groep van het Poro genootschap (zie stuk nr. 5, Immigratie- en Naturalisatiedienst, Sierra Leone. De Poro: Een geheim genootschap voor mannen, september 2014, p. 26) en verkiest als stadsjongen niet toe te treden (zie stuk nr. 5, ibidem, p. 26). Het is vooral tegenover deze laatsten dat het Poro gemeenschap agressief initieert (zie stuk nr. 5, ibidem, pp. 26-27). De nationale overheden (bijvoorbeeld politie) geven hiertegen geen bescherming omdat zij dit als onderdeel van de traditie beschouwen en wie zich tot de politie wendt terugstuurt (zie stuk nr. 5, ibidem, p. 27) Uit het voorgaande blijkt andermaal op gedocumenteerde wijze dat de verklaringen van verzoekende partij in overeenstemming zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor haar verzoek.

Verzoekende partij was met haar vader naar de stad getrokken en wilde geen deel uitmaken van het Poro genootschap. Uit het feit dat zij bij dood verkozen werd mag niet verward worden met erfopvolging van de chieft in het genootschap door de oudste zoon toevallig omdat de grootvader van verzoekende partij chieft en zij de kleinzoon was. In geval van erfopvolging zou de vader van verzoekende partij indien hij de oudste zoon was opvolgen. Maar uit het verhaal van verzoekende partij gaat het helemaal niet om erfopvolging: verwerende partij gaat hier in feite de mist in.

Verwerende partij gaat eveneens de mist in waar zij verwacht dat wie geen deel uitmaakt van een geheim genootschap dat het Poro genootschap is daar veel over zou moeten weten. Verzoekende partij is toen zij haar geboorteplaats verliet niet naar Makeni teruggekeerd. Mensen die vandaar komen zijn allemaal broers en zussen maar daarom niet een neef in bloedverwantschappelijke betekenis.

Verzoekende partij heeft op elk moment haar medewerking verleend en dat zij zich van haar bewijsplicht heeft gekweten.

Uit het voorgaande volgt dat het voordeel van de twijfel met reden en recht aan verzoekende partij moet worden toegekend.

Hieruit volgt dat de motieven van de bestreden beslissing contradictoer zijn met de toegevoegde documentatie en daarom de bestreden beslissing niet kunnen schragen.

Schending van de motiveringsplicht.

Om voorgaande redenen dringt de erkenning als vluchteling zich op zoniet minstens de bescherming verleent door subsidiaire bescherming.

Door aan verzoekende partij de subsidiaire bescherming niet te verlenen en daarmee repatriëring niet af te blokken schendt de bestreden beslissing artikel 48/4, § 2, b) van voormelde Immigratiewet van 15 december 1980.

De appreciatiemarge van verwerende partij laat haar redelijkerwijze niet toe tegen haar eigen documentatie te pleiten zoals zij aangetoond wel doet.

De motieven van de bestreden beslissing kunnen deze niet schragen.

Alle overige motieven die in de bestreden beslissing worden aangehaald zijn om voorgaande redenen irrelevant of kennelijk foutief.

De verwijzingen naar de documentatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd kunnen de voorgaande tekortkomingen niet tegenspreken of ontkrachten."

2.2. Verzoeker voegt volgende stukken bij het verzoekschrift:

"3. Verklaring DVZ van 27 september 2019, uittreksel ;

4. Ontvangstbewijs documenten van 27 september 2019;

5. Immigratie- en Naturalisatiedienst, Sierra Leone. De Poro: Een geheim genootschap voor mannen, september 2014, uittreksel".

Beoordeling

2.3. Blijkens de bestreden beslissing werd verzoekers verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 tweede en derde lid.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid luidt:

"De commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen indien: [...]

c) de verzoeker de autoriteiten heeft misleid met betrekking tot zijn identiteit en/of zijn nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden; of [...]”.

Verzoeker betwist dat hij de autoriteiten wilde misleiden want de smokkelaar regelde alles, hield de documenten bij zich en verzoeker zou bij de eerste gelegenheid zijn identiteit kenbaar hebben gemaakt.

De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Verzoekers verweer in het verzoekschrift dat hij “*geen eigen nationale identiteitsdocumenten [had] zoals de meesten in [Sierra Leone]*” kan niet worden aanvaard. Verzoeker verklaarde tijdens het gehoor met verweerder uitdrukkelijk dat zijn vermeende smokkelaar het paspoort van verzoeker had en verzoeker bevestigde na vraagstelling dat zijn naam op het paspoort stond (gehoor CGVS, p. 3). Het valt overigens niet in te zien hoe verzoeker zonder paspoort (of ander identiteitsdocument) zou kunnen reizen in het post 9/11-tijdperk. Verzoeker heeft evenmin enig begin van zijn reisweg bijgebracht hetgeen des te meer klemt omwille van de aanwijzingen dat verzoeker aankwam vanuit Beijing (Verklaring DVZ, punt 31) en verzoeker zelfs hierover “*geen idee*” had (gehoor CGVS, p. 4). Verzoeker heeft aldus wel degelijk getracht om relevante informatie en documenten achter te houden.

De commissaris-generaal heeft derhalve een correcte toepassing gemaakt van de versnelde procedure zoals bepaald in voormeld artikel bij de behandeling van verzoekers verzoek.

2.4. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.5. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “ a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.6. De Raad benadrukt dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden. Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. De Raad stelt vast dat verzoeker niet de minste toelichting geeft op welke manier hij artikel 18 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000 “*iuncto*” artikel 15, b) en c) van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) geschonden acht, zodat dit onderdeel van het enig middel als onontvankelijk moet worden beschouwd.

2.7. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.8. Hoger werd vastgesteld dat, overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet, het ontbreken van het bewijs omtrent verzoekers identiteit een negatieve indicatie is met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas en dat verzoeker, gelet op het parcours per vliegtuig, geen bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan (cf. punt 2.3.).

Verzoeker verwijst naar de bijgevoegde landeninformatie en voert aan dat hij, als Temne, zijn initiatie bij de Poro-gemeenschap via het overgangsritueel van jongere naar man, kan doen door middel van een schoolse opleiding, wat overeenstemt met verzoekers verklaringen dat hij wegens ziekte niet deelnam aan initiaties in de bush en tot de vijfde klas naar school ging. Verzoekers verweer kan echter niet worden aangenomen. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij ontkende ooit te zijn geïnitieerd en hij bevestigde dat het hem nooit werd gevraagd om lid te worden (gehoor CGVS, p. 14 – 15). Daarenboven maakt verzoeker op generlei wijze melding van het feit dat (een deel van) zijn schoolcarrière een link zou hebben gehad met een initiatie tot de Poro-gemeenschap (gehoor CGVS, p. 6). De landeninformatie waar verzoeker naar verwijst (stuk 3 verzoekschrift) stelt: “[...] vanaf de jaren 40 is een groot deel van het socialiseren overgenomen door scholen. Jongens worden op steeds jongere leeftijd in het genootschap geïnitieerd en blijven steeds korter in de bush.” (de Raad onderlijnt). Uit verzoekers informatie blijkt dat er wel degelijk een initiatie is binnen de gemeenschap en dat er nog steeds een, weliswaar korter, verblijf in de bush mee gepaard gaat. De vaststelling dat verzoeker ontkent ooit te zijn geïnitieerd en het feit dat hij zijn school op generlei wijze linkt met de Poro-gemeenschap, ondermijnt de bewering dat verzoeker werd geïnitieerd.

De bestreden beslissing oordeelt tevens terecht dat het niet plausibel is dat verzoekers grootvader hem zou hebben aangeduid als zijn opvolger zonder hier ooit met verzoeker over gesproken te hebben of zonder hem ooit te hebben voorbereid. Het wordt terecht niet geloofwaardig geacht dat verzoeker, die tijdens zijn jeugd nooit contact heeft gehad met de Poro-genootschap in het dorp van zijn vader, vanuit het niets – zonder zelf(s) lid te zijn van het genootschap – zou geacht worden zijn grootvader op te volgen na diens overlijden. Verzoeker brengt geen concrete ontkrachting bij van de informatie van verweerder die aantoonde dat er verschillende hiërarchische niveaus zijn binnen een Poro-genootschap die telkens doorlopen moeten worden – gepaard gaande met nieuwe rituelen – vooraleer op te klimmen naar hogere niveaus of hogere rangen binnen het genootschap.

Het blijkt ook dat verzoeker niets vertellen over de rol van zijn grootvader binnen de lokale Poro-genootschap. Verzoeker verklaart telkens dat zijn grootvader aan het hoofd stond van de geheime Poro-genootschap, maar weet zelfs niet welke job hij deed in het dagelijkse leven (gehoor CGVS, p. 9). Verder weet verzoeker zelfs niet of zijn vader al dan niet lid was van de Poro genootschap noch of andere familieleden lid waren (gehoor CGVS, p. 17).

Verzoeker kan evenmin iets dienstigs vertellen over de Poro- genootschap zelf, zoals de reden van het lidmaatschap, etnische groepen (behalve zijn eigen Temne), in welke regio's of streken de Poro-genootschappen voorkomen. Van verzoeker kan worden verwacht dat hij, als toekomstige opvolger van zijn grootvader, voorbereid zou zijn op deze prominente functie.

Voormelde vaststellingen volstaan in het kader van de devolutieve werking van het beroep om te besluiten dat verzoekers relaas inzake een opvolging bij de Poro-gemeenschap elke geloofwaardigheid ontbeert.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.9. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen, beroept op zijn vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Evenmin brengt verzoeker een begin van bewijs aan inzake de mogelijke toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.10. In de mate verzoeker aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.11. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers slechts tot vernietiging overgaan om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 § 1, tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit het voorgaande.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS